

Przesłuchano za mało biegłych

Należyta ocena stanu zdrowia człowieka ubiegającego się o rentę w wyniku choroby zawodowej jest oczywiście uzależniona od opinii biegłych. Poniższa sprawa sądowa dowodzi, że sąd podczas podejmowania decyzji nie powinien pochopnie ograniczać liczbę lekarzy dopuszczonych do procesu.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. Inspektorat w K. decyzją z 30 sierpnia 2012 roku, znak (...), na podstawie przepisów ustawy z 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odmówił A. Ł. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Organ rentowy nie uznał ubezpieczonego za niezdolnego do pracy.

A. Ł. złożył odwołanie od decyzji, wnosząc o ponowne rozpatrzenie jego wniosku i przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej chorobą zawodową. Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Zielonej Górze wyrokiem z 8 września 2014 roku w sprawie IV U. 4487/12 zmienił zaskarżoną decyzję, przyznając A. Ł. prawo do stałej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową, poczynając od 11 lipca 2012 roku.

Sąd I instancji ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją Powiatowego Inspektora Sanitarnego znak (...) z 10 lipca 2000 roku u A. Ł. (ur. (...)) stwierdzono chorobę zawodową - brucelozę przewlekłą. Decyzją z 26 stycznia 2001 roku przyznano odwołującemu jednorazowe odszkodowanie z tytułu uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem choroby zawodowej.

Lekarz orzecznik ZUS uznał odwołującego za osobę zdolną do pracy. Komisja Lekarska ZUS podtrzymała stanowisko lekarza orzecznika ZUS.

30 sierpnia 2012 roku organ rentowy wydał decyzję o odmowie prawa do renty w związku z chorobą zawodową. W postępowaniu sądowym została sporządzona opinia lekarska w której biegły lekarz stwierdził nietypowy przebieg choroby zawodowej (bruceloza przewlekła, przebiegająca w sposób sinusoidalny). Po za tym, lekarz nie stwierdził u odwołującego objęcia stanem chorobowym szeregu narządów - co jest charakterystyczne dla tej choroby. Za najbardziej prawdopodobną przyczynę złego stanu zdrowia uznał zmiany zwyrodnieniowe, połączone w obrębie kręgosłupa z dyskopatią. Biegły stwierdził, że zmiany chorobowe nie wynikają z brucelozy przewlekłej i że w związku z chorobą zawodową odwołujący jest zdolny do pracy.

W opinii lekarskiej z 15 kwietnia 2013 roku inny biegły sądowy, powołany w związku z zastrzeżeniami zgłoszonymi przez odwołującego, stwierdził, że rozpoznana bruceloza wskazuje na przewlekły charakter procesu. Biegły stwierdza, iż można u odwołującego uznać niezdolność do pracy, gdyż większość dolegliwości chorobowych jest związana z przedmiotową chorobą.

Sąd dokonując analizy materiału dowodowego zebranego w przedmiotowej sprawie, podczas wydawania orzeczenia, nie przychylił się do opinii biegłego lekarza sądowego P. B. uznając ją za niejasną w dostatecznym stopniu. Przyczyną takiego stanowiska Sądu był fakt potwierdzenia chorobowego stanu odwołującego mającego bezpośredni związek z chorobą zawodową wynikający zarówno z licznego materiału dowodowego w postaci badań medycznych zgromadzonych w sprawie ale przede wszystkim opierając się na opiniach odmiennych od w/w aż dwóch biegłych sądowych (z P. i z W.), których ze względu na zawziętość i specjalistyczną wiedzę medyczną Sąd uznał za koniecznych do powołania w niniejszej sprawie.

Sąd Okręgowy wyjaśnił także, że oddalił wniosek organu rentowego o przeprowadzenie kolejnych opinii biegłych, z uwagi na wystarczające wyjaśnienie spornych kwestii. Sąd oparł swe orzeczenie na dwóch zbieżnych, logicznych i szczegółowych opiniach biegłych lekarzy specjalistów chorób zakaźnych uznając, że opinia biegłego dr Piotra Bogusławskiego, specjalisty chorób zakaźnych nie zasługuje na uwzględnienie.

Organ rentowy zaskarżył wyrok w całości składając apelację wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpatrzenia.

Sąd Apelacyjny ustalił ,że apelacja okazała się zasadna.

Odwołujący domagał się przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Prawo to zostało przewidziane w ustawie z 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. (...)

Uzasadniając sformułowane w apelacji zarzuty, organ rentowy podniósł, że w piśmie procesowym **zawarł wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych lekarzy ortopedy, neurologa, laryngologa i psychiatry**, jako że biegła w opinii uzupełniającej jasno wskazała, iż nie jest właściwa do określenia stopnia uszkodzenia układu ruchu, układu nerwowego, narządu słuchu, czy też zaburzeń psychicznych u odwołującego.

Apelujący zaznaczył, że w przypadku odwołującego niezdolność do pracy w związku z chorobą zawodową musi być jednoznacznie określona, w sytuacji występowania u niego powikłań z innych powodów.

Sąd I instancji oddalając wniosek pozwanego o opinię biegłych lekarzy ortopedy, neurologa, laryngologa i psychiatry uniemożliwił wyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności. W sprawie zdaniem skarżącego, nie dokonano pełnego ustalenia stopnia ograniczenia sprawności organizmu w przebiegu choroby zawodowej i

jednoznacznego wskazania przeważającego tła dolegliwości. (...)
Sąd Apelacyjny w wyniku kontroli instancyjnej orzeczenia uznał, że argumentacja organu rentowego jest w znacznej części uzasadniona.

Występowanie u odwołującego samej choroby zawodowej nie było przedmiotem sporu. Przypomnieć trzeba, że ZUS przyznał odwołującemu jednorazowe odszkodowanie z tytułu uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem choroby zawodowej.(...) Słusznie ZUS podniósł, że to biegli wymienionych specjalności są uprawnieni do określenia stopnia naruszenia sprawności organizmu u odwołującego. Opinia wymienionych biegłych umożliwi Sądowi I instancji także jednoznaczne ustalenie przyczyn poszczególnych schorzeń. (...)

Sąd I instancji ponownie rozpoznając sprawę powinien poprzez dowód z łącznej opinii biegłych ortopedy, neurologa, psychiatry i laryngologa wyjaśnić wszystkie powyższe zastrzeżenia i dokonać ustaleń faktycznych w zakresie przesłanek warunkujących sporne świadczenia., tj. pozwalających na dokonanie oceny, czy odwołujący stał się niezdolny do pracy i to w związku chorobą zawodową.

Pod wyrokiem podpisali się sędziowie:

**SSO Katarzyna Schönhof-Wilkans, SSA Marek Borkiewicz,
SSA Wiesława Stachowiak.**